

Al meu veí José Mari

"I quant als lloctinents que t'has triat i que et vénen a visitar, que Santa Llúcia et conserve la vista."

A l'extrem meridional del terme d'Orpeasa de Mar, tocant Benicàssim hi ha una petita platja, una antiga cala reforçada amb espigons de roca, vora la qual un servidor té el costum de passar una part de l'estiu, cada any, i d'això en fa ja més de vint-i-cinc. Al voltant de la platja un empresari de nom Bacharach, valencià d'origen alemany si no vaig errat i amo de l'extinta Jutera de Foios, tingué la idea, allà pels anys seixanta, de construir els rudiments d'una urbanització, amb passeig vora mar, camins que puguen muntanya amunt entre antics bancals de garroferes, una caseta de vigilància i unes pistes de tennis. Com que el lloc era bo i tranquil, i l'empresari tenia bones relacions, les Platgetes de Bellver es van omplir a poc a poc de vil·les de notables dimensions, habitades per famílies de molta solvència monetària, sobretot de Castelló i de València, i també de l'estranger pròxim o remot. Es lloc molt apte per notaris, metges de bona consulta, fabricants grossos i mitjans i altres persones de molt acreditada posició. I seria llarg d'explicar com és que em trobe jo entre aquell personal i en aquell lloc, i què hi fa la meua modesta caseta entre tant d'esplendor econòmic i professional. El cas és que sóc dels veïns més antics del lloc. En temps no molt llunyans, altres veïns de juliol i agost eren alguna alta jerarquia de l'anomenat règim anterior, algun ministre de la UCD, algun diplomàtic, o la família del financer Villalonga. Ja veuen quina classe de gent. No cal dir que en temps recents i presents, el predomini dels votants i militants de la dreta pura i dura deu arribar al noranta-set per cent (l'altre tres per cent som la meua dona i jo, i uns amics nostres), que la presència de l'Opus Dei és físicament visible, i que les senyorettes en *top-less* són molt mal mirades a la platja, ai dolor.

Vostès es deuen preguntar el motiu d'aquesta petita introducció de geografia física i humana de les Platgetes de Bellver. És molt simple: entre els meus veïns de platja hi ha el senyor José María Aznar, José Mari per als amics, i supose que Josemaría per als membres de l'Opus. Diu que li agrada el lloc, igual que a mi, perquè és tranquil i la platja és bona i ja fa tres anys que hi ve. Uns amics de la causa li deixen un xalet a canvi només, això diuen, que tinga cura de la piscina i del jardí, que arruixe i que talle la gespa. Supose que és un tracte beneficiós pels dos costats. Bé doncs, el cas és que tinc José Mari de veí d'estiu, i com que ja és el tercer any, pot dir-

se que som una mica més que veïns eventuals. Baixa a la platja amb saragüells rojos i la clenxa perfecta, somriu a la petita cort, firma autògrafs als guardes, i fa uns dies el meu fill de poc no l'envesteix quan José Mari eixia del tennis i ell passava fent *jogging* a tota pastilla: gràcies als guardaespalles no hi hagué una desgràcia per al futur de la dreta espanyola, perquè el meu fill fa un metre vuitanta-cinc i el xoc amb el *little big man* podia haver tingut conseqüències nefastes.

De manera que el gran home i jo som veïns, els diumenges va a missa a la mateixa capelleta on jo vaig celebrar el sagrament del matrimoni, ens podem creuar, parlar i visitar, ves per on, i jo que un d'aquests dies vaig i li'n faig cinc cèntims del que pense. Dic, José Mari, escolta una cosa, a mi no m'angoixa massa (m'angoixa bastant, però ho suportaria) que tu arribes a manar a Madrid, no m'agrada el teu rotllo, però en definitiva no canviareu substancialment la política que fan els d'ara, no caurà la moneda ni res d'això, i pitjor que estem ara els valencians quant a inversions de l'estat, ja no podem estar. A més, confie que no fareu un altre AVE de Madrid a Burgos, ni una Exposició Universal a Valladolíd, de manera que alguna pesseta ja ens estalviarem. Ara bé, sí que em preocupa que la teua gent mane a València, em preocupa moltíssim. Veuràs, supose que faran igualment carreteres i possiblement hospitals, però la resta no: la resta és l'actitud política general, la mena de persones, l'educació, la cultura i la llengua. No sé si has pensat bé, José Mari, que segurament haureu de manar condicionats per uns individus que ja a l'Ajuntament de València han demostrat què entenen per cultura i quin respecte els mereix l'educació, posem per cas. Segurament a tu no t'importa, i penses que com més es barallen els valencians de la taifa, millor per al Cid Campeador. Deixem-ho córrer. Tampoc no sé si has pensat quin personal has elegit per dirigir el teu partit al meu país, quina abundància de passats tèrbols, d'històrics passablement facinerosos i de rostres impresentables. És que no hi ha una altra gent o és que no us interessa? Comprenc que estàs de vacances, que no vols parlar de política, un altre dia parlarem d'història, i en fi, s'ha fet tard i he d'anar a sopar, gràcies per la cervesa i saluda la dona i les criatures. I quant als lloctinents que t'has triat i que et vénen a visitar, que Santa Llúcia et conserve la vista.

Joan F. Mira